

11 lipca 2014 r. Komentarz ojca Jacka Salija

Święto św. Benedykta, opata, patrona Europy

Święto św. Benedykta, opata, patrona Europy

(Prz 2,1-9)

Synu, jeśli przyjmiesz moje nauki i zachowasz u siebie wskazania; ku mądrości nachylisz swe ucho, ku roztropności swe serce; jeśli wezwiesz rozsądek, przywołasz donośnie rozwagę, jeśli szukać jej poczniesz jak srebra i pożądać jej będziesz jak skarbów, to bojaźń Pana zrozumiesz, osiągniesz znajomość Boga. Bo Pan udziela mądrości, z ust Jego wychodzą wiedza i roztropność; dla prawych On chowa swą pomoc, On jest tarczą dla żyjących uczciwie. On strzeże ścieżek prawości, ochrania drogi pobożnych. Wtedy sprawiedliwość pojmiesz i prawość, i rzetelność i każdą dobrą ścieżkę.

lub

(Dz 4,32-35)

Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.

Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wszyscy oni mieli wielką łaskę. Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.

(Ps 34,2-4.6.9.12.14-15)

REFREN: Po wieczne czasy będę chwalił Pana

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy,
Jego chwała będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem,
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie razem ze mną Pana,
wspólnie wywyższajmy Jego imię.
Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością,
oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry,
szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim ucieczkę.
Zbliźcie się, synowie, posłuchajcie, co mówię,
będę was uczył bojaźni Pańskiej.

Powściągnij swój język od złego,
a wargi swoje od kłamstwa.
Od zła się odwróć, czynń dobrze,
szukaj pokoju i dąż do niego.

(Mt 19,29)

Kto porzuci wszystko dla Ewangelii, stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy.

(Mt 19,27-29)

Piotr rzekł do Jezusa: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą, cóż więc otrzymamy? Jezus zaś rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela. I każdy, kto dla mego imienia opuści dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, dzieci lub pole, stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy.

Komentarz.

Różne myśli nasuwają się, kiedy wpatrzymy się w listę dwunastu Apostołów. Znamienne jest już to, że było ich właśnie dwunastu. Jest tu niewątpliwa analogia do dwunastu synów Jakuba, patriarchów ludu Starego Przymierza. Pan Jezus wybrał sobie dwunastu Apostołów, bo mieli oni zostać patriarchami ludu Nowego Przymierza.

Ewangelista wymienia ich kolejno po dwóch. Zapewne w tych właśnie tandemach wysyłał ich Pan Jezus do różnych miejscowości, aby głosili zbliżanie się Królestwa Bożego. Przede wszystkim jednak ten sposób zapisu przypomina nam, że nie da się być człowiekiem wierzącym całkiem w pojedynkę. Każdemu z nas potrzebne są jakieś więzi w wierze z innymi ludźmi, każdy z nas potrzebuje jakiejś przynależności do wspólnoty wierzących.

W katalogu Apostołów na pierwszym miejscu został wymieniony Szymon zwany Piotrem. Nowy Testament przekazuje nam cztery listy z imionami dwunastu Apostołów, kolejność imion jest na tych listach różna, jednak Piotr na wszystkich czterech listach wymieniony jest niezmiennie na pierwszym miejscu.

Warto jeszcze wiedzieć i o tym, że imię Piotr jest w rzeczywistości przekładem aramejskiego imienia Kefas, jakie Szymonowi nadał Pan Jezus. Fakt, że już w czasach apostołskich imię to przetłumaczono na grecki, świadczy o tym, że imię to niewątpliwie wskazuje na funkcję, jaką w Kościele powierzył Szymonowi Zbawiciel. Przypomnijmy tylko, że Kefas po aramejsku znaczy: kamień, skała, zaś Piotr (Petros) po grecku znaczy kamień, skalisty.

Odnotujmy jeszcze i to, że na dwunastym miejscu wśród Apostołów wymieniony został "Judaszk Iskariota, ten, który Go zdradził". Ten fakt, że odstępcą i zdrajcą znajdował się nawet wśród najbliższych uczniów Pana Jezusa, po wieczne czasy będzie nam przypominał, że wszyscy w Kościele jesteśmy grzeszni i że każdy z nas powinien pamiętać o tym, iż "przechowujemy wielki skarb w glinianych naczyniach" (2 Kor 4,7) i że Kościół nigdy na tej ziemi nie będzie zrealizowaną utopią.

o. Jacek Salij OP